

РЕШЕНИЕ

№ 17316

гр. София, 21.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева
Танка Цонева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2855** по описа за **2025** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208- чл. 228 от Административно- процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Мирадиоли 5“ ООД срещу съдебно решение № 527/10.02.2025 г. по н.а.х.д. № 17816/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 3 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 794957-F789995/01.11.2024 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на касатора, на основание чл. 185, ал. 2 във връзка с ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /Наредба № Н-18/13.12.2006 г./

В касационната жалба са изложени твърдения за неправилност на атакуваното решение поради допуснати нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в непълна и неясна фактическа обстановка в АУАН и НП, с което е ограничено правото на защита на санкционираното лице. В обекта имало две ФУ, поради което не било ясно от кое точно е установената разлика. Представя СПРАВКА КЛЕН за фискално устройство с идент. № DT973764 и фискална памет № 2973764 от

16.09.2024 г., отпечатана в 21.57 ч., в което време проверката на служителите на НАП не е приключила. Видно от справката, „Дневен отчет“ нямамо служебно въведени или служебно изведени суми, но са налице плащания в брой в размер на 109.50 лв., както и такива с карта в размер на 490.00 лв., като общият оборот е в размер на 599.50 лв., а наличните в каса – 109.50 лв. Твърди, че противоречието с приложените по делото справки се дължи на обстоятелството, че обектът на проверката – „Г. Д.“, находящ се в [населено място], [улица], е разположен под земята и поради срив с интернет системата установените в АУАН и НП обстоятелства не отговарят на реалното положение. В тази връзка твърди наличието на обстоятелства за квалифициране на случая като маловажен, доколкото разликата в сумите, установени при броенето и тези, отчетени като касова наличност, е незначителна. Моли съда да отмени оспорения съдебен акт и да отмени НП.

Ответникът – началник на отдел „Оперативно дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли решението да се остави в сила. Претендира юриск. възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля – актосъставител А. Я. и свидетеля, присъствал при съставяне на акта С. С., както и писмените доказателства, представени с административнонаказателната преписка, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че по несъмнен начин касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., като не е налице маловажен случай.

Пред настоящата инстанция са представени нови писмени доказателства - СПРАВКА КЛЕН за фискално устройство с идент. № DT973764 и фискална памет № 2973764 от 16.09.2024 г.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съобразно чл. 220 АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства. Постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящия съдебен състав, поради което не следва да се повтарят.

Разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. задължава извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ на фискалното устройство да се регистрира във фискалното устройство чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Тази разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. Всяка една разлика между наличните и документираните средства пречатства проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност, поради

което независимо от причината, всяко движение на парите по касата следва да се отрази.

В конкретният случай сумата от 115.00 лв. е била въведена в касата извън случаите на продажби, но не е била отразена във фискалното устройство, което безспорно представлява нарушение на посочената разпоредба и е основание за ангажиране отговорността на касатора. По този начин дружеството не е изпълнило задължението си да регистрира всяка промяна в касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари в и извън касата/ на фискалното устройство чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми, тъй като за търговеца е възникнало задължение да регистрира във фискалното устройство настъпилата промяна в касовата наличност в момента на извършването ѝ с точност до минута. Наличието на нарушението се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства. Констатираното нарушение е основа за издаването на НП, в което ясно, точно и конкретно е описано нарушението, за което лицето е санкционирано. Неоснователни са доводите, че в обекта имало две ФУ, поради което не било ясно от кое точно е установената разлика, тъй като в протокола за извършена проверка от 16.09.2024, изрично цитиран в АУАН е посочена процесната разлика от 115 лв от кое точно ФУ изхожда, което е именно това визирано с номер в НП. Протоколът за извършена проверка както и АУАН са подписани от управителя на дружеството, като срещу АУАН няма възражение. Управителят на касатора е бил напълно наясно от кое точно ФУ произтича установената разлика.

След като в НП цифрово е посочено, че имуществената санкция се налага на основание чл. 185, ал. 2 във връзка с чл. 185, ал. 1 ЗДДС, административнонаказващият орган е приел, че нарушението не води до неотразяване на приходи, поради което правилно е наложил имуществена санкция в размер, определен по реда на чл. 185, ал. 2, изречение второ, което препраща към ал. 1 на същата норма, а именно в размер на минимума от 1000 лв., поради което разсъждения в тази насока са безпредметни.

Неоснователно е възражението на касатора за непълна и неясна фактическа обстановка в АУАН и НП, с което е ограничено правото му на защита. Изложените мотиви в обжалваното решение са съответни на фактическите установявания по делото и отговарят подробно на възраженията на касатора, които са преповторени и в касационната жалба. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да ги преповтаря, като на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

Настоящият касационен състав не споделя и възражението за срыв в интернет системата, довел до противоречие между приложените по делото справки с представената в настоящото производство справка КЛЕН за фискално устройство с идент. № DT973764 и фискална памет № 2973764 от 16.09.2024 г., отпечатана в 21.57 ч. В тази връзка съдът намира, че не следва да обсъжда така представената справка. Съгласно чл. 219, ал. 1 и ал. 2 АПК, приложими в настоящото производство по силата на чл. 63в ЗАНН, пред касационната инстанция са допустими само писмени доказателства, свързани с касационните основания, като не се допускат доказателства за установяване на обстоятелства, които не са свързани с касационните основания. Представената в настоящото производство справка КЛЕН цели постигане на фактически установявания, различни от установените в производството пред СРС. Касаторът е имал възможност да представи справката в производството пред първостепенния съд, но не го е сторил. Нещо повече, касаторът не е оспорил представената с административнонаказателната преписка Справка клен, съдържаща данни, различни от данните в представената в настоящото производство справка. Следователно, с последната се цели установяване за първи път от касационната инстанция на нови факти, което е забранено по силата и изричната норма на чл. 220 АПК. В допълнение, доводите за технически проблеми биха били уважителни, ако имаше данни по делото, касаторът да е предприел действия

да уведоми за техническите трудности, които е изпитал. Не се твърди това да е сторено, а това твърдение се навежда едва пред касационната инстанция.

В случая делото не следва да бъде връщано и за ново разглеждане с оглед релевираните нови факти, защото пропускът от установяването им, ако е налице такъв, не се дължи на грешка на районния съд, а на жалбоподателя. Касационният контрол за законосъобразност на постановеното от СРС съдебно решение цели проверка на правилността на фактическите установявания и възприетите въз основа на тях правни изводи от съда и в този смисъл е средство за корекция на пропуски, допуснати в производството пред предходната съдебна инстанция, а не средство за поправка на грешки, допуснати от засегнатата от акта страна.

Не на последно място, неоснователно е становището на касатора, че процесният случай разкрива белезите на маловажен такъв по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Нарушението по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. е формално, поради което мотивирането на маловажността с липса на вредоносни последици е неуместно. Процесното нарушение, както правилно е посочил и първостепенният съд, не се отличава с по-ниска степен на засягане на обществените отношения отколкото други нарушения от същия вид, поради което същото не може да се квалифицира като маловажно. Преценени са смекчаващи обстоятелства, поради което санкцията е определена в размер на законоустановения минимум.

По изложените съображения съдът приема, че въззивната инстанция, при правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал, е направила правилен и обоснован извод за осъществяване от страна на касатора състава на вмененото му административно нарушение.

Предвид съвпадане правните изводи на настоящата съдебна инстанция с тези на районния съд, решението следва да се остави в сила.

Относно разноските: При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски, на същия се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл. 63д ал. 4 от ЗАНН вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 527/10.02.2025 г. по н.а.х.д. № 17816/2024 г. по описа на СРС, НО, 3 състав.

ОСЪЖДА „Мирадиоли 5“ ООД да заплати на Национална агенция за приходите /НАП/ юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:

